

Júlia Zanón i Marina Martínez

[Http://www.elmundo.es/cultura/2016/04/02/56ff129aca47414d7c8b4607.html](http://www.elmundo.es/cultura/2016/04/02/56ff129aca47414d7c8b4607.html)

iPad 10:30 elmundo.es 36%

ÓPERA · Holocausto

"Cantar significaba no tener que llevar la estrella de 'judío'"

Compartido 4

12 Comentarios

Entrevista a Dagmar Lieblová | SERGIO GONZÁLEZ VALERO

Dagmar Lieblova, superviviente de Auschwitz, visita Madrid para hablar de

¡El Mundo te trae la mejor combinación! El Mundo + Expansión + la revista que elijas con 30% dto

Una de les seves netes té ara l'edat que tenia ella quan va haver d'abandonar als seus pares a Auschwitz. "No quiero que ni ella ni nadie de mi familia tenga que pasar por lo que tuvimos que pasar entonces", explica.

Hans Krása va escriure Brundibár com un conte de fades en el que un porc, un gat i un gos ajuden a dos nens a aconseguir llet per la mare que estava malalta. Però aquell fet en el que els animals cantaven, tenia per als nens un significat especial. "Para nosotros era un cuento de hadas sobre... la vida real, algo que nos parecía muy lejano: comer un helado o una tarta, ir a la escuela", recorda Lieblova. "Pero una de las mejores cosas de cantar era que, durante ese tiempo, no teníamos que llevar la estrella de 'Judío'".

Els nazis van prohibir que els nens jueus rebessin qualsevol forma d'educació. No es podia estudiar, encara que sí dibuixar i cantar. Dagmar Lieblova el va descobrir quan va ser enviada amb la seva família al camp de concentració txec de Terezin. Com nena jueva, allí va conèixer l'horror, però també va descobrir que la música li permetia escapar d'aquell entorn. Per exemple, quan cantaven Brundibár, una òpera infantil que va compondre i que va posar en escena Hans Krása per intentar fer més suportable l'existència dels més petits

Per a aquesta dona, "el més important era intentar sobreviure, sense més, i tractar de portar una vida el més normal possible". Tenia 10 anys quan Txecoslovàquia va ser ocupada pels nazis i fins llavors havia tingut "una infància feliç. Vaig tenir la sort que no em matessin i la resta ho va fer la meua voluntat de viure, que molta gent del meu voltant va perdre i, amb ella, la vida ". Li resulta "estrany" pensar que "per als nazis, els jueus no érem persones, sinó més aviat insectes".